

Lelkész. Mi az ember életének fő célja?

Gyermek. Az, hogy az ember Istent, ki őt teremtette, megismerje.

L. Mi alapon s miért mondd ezt?

Gy. Mivel Isten minket azért teremtett és helyezett ebbe a világba, hogy bennünk megdicsőíttessék. És bizonyára méltó dolog, hogy életünket, melynek Isten a kezdete, az ő dicsőségére fordítsuk.

L. Mi az ember legfőbb java?

Gy. Ugyanez.

L. Miért tartod te ezt a legfőbb jónak?

Gy. Mivel, hogyha ez megszűnik, állapotunk nyomorultabb akármely állaténál.

L. Ennélfogva már ebből is eléggé láthatjuk, hogy az emberrel nagyobb szerencsétlenség nem történhetik, mint ha nem él Isten szerint.

Gy. Úgy van.

L. Azután melyik az Isten igazi és helyes megismerése?

Gy. Ha akként ismerjük meg őt, hogy a vele szemben tartozó tiszteletet is megadjuk.

L. S vajon mi a módja az ő helyes tisztelésének? (5)

Gy. Az, hogy ha őbelé helyezzük minden bizakodásunkat; ha arra törekszünk, hogy őt egész életünkben tiszteljük azáltal, hogy akaratának engedelmeskedünk; ha hozzá imádkozunk, valahányszor valami szükség szorongat bennünket⁴s üdvösségünket és mindazt a jót, amit csak kérni lehet, őbenne keressük, ha végül⁵ úgy szívvel, mint szájjal elismerjük, hogy minden jónak ő az egyedül való szerzője.

L. Amde, hogy e dolgokat rendben vegyük tárgyalás alá és

kimerítően megmagyarázzuk, ebben a te felosztásodban mi az első főpont?

Gy. Hogy minden bizakodásunkat Istenbe helyezzük.

L. Ez pedig hogyan történik?

Gy. Úgy, hogy ha őt mindenhatónak és tökéletesen jónak ismerjük meg.

L. Elég-e ez?

Gy. Semmiképpen sem.

L. Miért?

Gy. Mivel méltatlanok vagyunk arra, hogy hatalmát a mi felsegélésünkben tegye nyilvánvalóvá és hogy a mi üdvözítésünkben mutassa meg, hogy milyen jó ő.

L. Mire van tehát ezenkívül szükségünk?

Gy. Arra, hogy közülünk mindenki állapítsa meg lelkében, hogy őt az Isten szereti s hogy neki mind atyja, mind pedig az üdvösség szerzője akar lenni.

L. S miből bizonyosodhatunk meg efelől?

Gy. Az ő igéjéből, ahol irántunk a Krisztusban való irgalmaságát előadja és bizonyosságot tesz irántunk való szeretetéről.

L. Az Istenbe vetendő bizodalunk alapja és kezdete tehát az, hogy mi őt a Krisztusban megismerjük.

Gy. Minden bizonnal.

L. Most már szeretném tőled röviden hallani, hogy ennek az ismeretnek vajon mi az összege?

Gy. Ez abban a hitvallásban, vagy inkább hitvallási formulában foglaltatik, amelyet minden keresztyén közösen vall. Közönségesen apostoli hitformának nevezzük azt, mivel az egyház keletkezésétől fogva minden kegyes lélek elfogadta és mert vagy az apostolok szájából származik, vagy azoknak irataiból van hűségesen összeállítva.

L. Mondd el!

Gy. Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek teremtőjében és a Jézus Krisztusban, az ő egyszülött Fiában, mi Urunkban, ki fogantaték a Szenlélektől, születék Szűz Máriától, szenvedé Pontius Pilátus alatt, megfeszítették, meghala és eltemették, szálla alá poklokra, harmadnapon a